

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literery Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh, India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science, Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer, Central Institute of Classical Tamil, Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நாட்டுப்புறவியல்

நாட்டுப்புற நடனங்களில் ஒயிலாட்டம்

Oyilattam is one of the folk dances

கலாநிதி துஷ்யந்தி யூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (நடனத்துறை)

சுவாமி விபுலாநந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

Dr.Thushyanthy Juliyam Jeyapragash, Senior Lecturer in Dance, Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies, Eastern University, Sri Lanka

Abstract

Folk arts include all forms of visual arts created in the context of folk culture. However, definitions vary. Generally, objects have a practical use rather than being exclusively decorative. Creators of folk art are generally trained within the popular tradition rather than the fine art tradition of the culture. Folk arts are rooted in and reflect the cultural life of a community. They include elements of expressive culture associated with the fields of folklore and cultural heritage. Material cultural art includes objects historically designed and used within a traditional society. Intangible folk arts include forms such as music, dance, and narrative structures. Folk arts themselves have been a medium for information dissemination, communication, and a repository of customs and culture in the past. Due to the development of technology, various media for information and entertainment have emerged. As a result, our folk arts are still not well known and are in a state of decline. In that sense, this research paper aims to examine and understand the folk dance form called Oyilattam prevalent in South India, its origins, dance methods, and its current status.

Keywords: Folklore, Tradition, Culture, Art and Culture, Civilization, Emotion, Ritual.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்பது நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரத்தின் சூழலில் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து வகையான காட்சிக் கலைகளையும் உள்ளடக்கியது. ஆனால், வரையறைகள் வேறுபடுகின்றன. பொதுவாக பொருள்கள் பிரத்தியேகமாக அலங்காரமாக இருப்பதை விட ஒருவித நடைமுறை பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன. நாட்டுப்புறக் கலையை உருவாக்குபவர்கள் பொதுவாக கலாச்சாரத்தின் நுண்கலை பாரம்பரியத்தை விட பிரபலமான பாரம்பரியத்திற்குள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். நாட்டுப்புறக் கலைகள் ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சார வாழ்க்கையை வேரூன்றி பிரதிபலிக்கின்றன. அவை நாட்டுப்புற மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத் துறைகளுடன் தொடர்புடைய வெளிப்பாட்டு கலாச்சாரத்தின் கூறுகளை உள்ளடக்கியது. பொருள்சார் பண்பாட்டுக் கலையில் வரலாற்று ரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒரு பாரம்பரிய சமூகத்திற்குள் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் அடங்கும். அருவமான நாட்டுப்புற கலைகளில் இசை, நடனம் மற்றும் கதைக் கட்டமைப்புகள் போன்ற வடிவங்கள் அடங்கும். நாட்டுப்புறக் கலைகளே தகவல் பரப்பும் ஊடகமாகவும் பழக்கவழக்கப் பண்பாட்டுப் பெட்டகமாகவும் திகழ்ந்துள்ளன. ஆனால் தற்காலத்தில் தொழில் நுட்பத்தின் அகர வளர்ச்சியால் தகவல் தொடர்பிற்கும் பொழுதுபோக்கிற்கும் பல்வேறு ஊடகங்கள் உருவாகியுள்ளது. இதனால் எமது நாட்டுப்புறக் கலைகள் இன்னும் வெளியே தெரியாமலும் நலிவடைந்து போகும் நிலையும் காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையானது தென்னிந்தியாவில் வழங்கும் நாட்டார் ஆடல் வடிவமான ஓயிலாட்டம் பற்றியும் அதன் தோற்றவாய், ஆடல்முறை மற்றும் அதன் தற்கால நிலை பற்றியும் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை ஆராய்ந்து அறிவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள் : நாட்டுப்புறம், பாரம்பரியம், பண்பாடு, கலை கலாச்சாரம், நாகரிகம், உணர்ச்சி, சடங்கு

முன்னுரை

நாட்டுப்புற நடனம் அல்லது கிராமிய நடனம் (குழடம் னுயாஉந) என்பது குறிப்பிட்ட நாடு அல்லது பகுதி வாழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை ஆடல் அல்லது அங்க அசைவுகள் மூலமாக பிரதிபலிக்கும் ஒரு வகைக் கலையாகும். ஒரு நாட்டின் கலை மற்றும் கலாச்சாரம் அச்சமூகத்தினைப் பிரதிபலிக்கும் சிறந்த கருவியாகும். கலை என்பது பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமின்றித் தகவல் ஊடகமாகவும் கலாச்சாரப் பலகனியாகவும் திகழ்கின்றது. கலை என்பது மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு. குறிப்பாக நாடகக் கலைகள் நமது மண்ணோடும், நம்மோடும் தொடர்புடையவை. அவை நமது பாரம்பரியத்தையும் அடி ஆழத்து வேர்களையும் பிரதிபலிப்பவை. கலை, சமூக வளர்ச்சிக்கும், மன எழுச்சிக்கும் சிறந்த கருவி.

நமது முன்னோர்களின் நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை நாட்டுப்புறக் கலைகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இக்கலைகளே சமுதாயத்தின் ஆவணமாகத் திகழ்கின்றன. இக்கிராமியக் கலைகளே தகவல் பரப்பும் ஊடகமாகவும் பழக்கவழக்கப் பண்பாட்டுப் பெட்டகமாகவும் திகழ்ந்துள்ளன. ஆனால் தற்காலத்தில் தொழில் நுட்பத்தின் அகர வளர்ச்சியால் தகவல் தொடர்பிற்கும் பொழுதுபோக்கிற்கும் பல்வேறு ஊடகங்கள் உருவாகியுள்ளது. இதனால் எமது நாட்டுப்புறக் கலைகள் இன்னும் வெளியே தெரியாமலும் நலிவடைந்து போகும் நிலையும் காணப்படுகிறது.

நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்பவை நாட்டார் மக்களின் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றன. இவ்வுணர்ச்சிகள் பாடலாகவும் ஆடலாகவும் மக்களிடையே வெளிப்படுகிறது. அந்த வகையில் நாட்டுப்புறக் கலைகளாக கும்மியாட்டம், கோலாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், கழியலாட்டம், பகல் வேஷம், கணியான் ஆட்டம், கூத்து, வர்மம். களரி, உறியடி விளையாட்டு, தப்பாட்டம், உக்கடிப்பாட்டு, குறவன் குறத்தியாட்டம், துடும்பாட்டம், தோற்பாவைக்கூத்து, காவடியாட்டம், மயிலாட்டம், ஓயிலாட்டம், தேவராட்டம், கரடி ஆட்டம், புலியாட்டம், பேய் ஆட்டம், தெருக்கூத்து, பாவைக் கூத்து, கரகாட்டம், சிலம்பாட்டம் போன்றவை அமைகின்றன.

நமது கலை கலாசாரத்தை எத்தனை விதமாக சொன்னாலும் நடனத்தின் மூலமாக சொல்லும்போது தமிழுக்கான அழகு மேலும் அதிகரிக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட தமிழர்களின் பாரம்பரிய நடனங்களில் ஒன்றான ஓயிலாட்டம் பற்றியும் அதன் தோற்றுவாய், ஆடல்முறை மற்றும் அதன் தற்கால நிலை பற்றியும் ஆராய்ந்து அறிவதை இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை நோக்கமாகவும் கொண்டுள்ளது. நமது பாட்டன் முப்பாட்டன் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை பழக்கத்தில் இருக்கும் இ,ந்தக் கலைகள் பற்றி நன்கு அறிந்துகொள்வோம். நமது அடுத்த தலைமுறைக்கு இதன் மகிமையை எடுத்துரைப்போம்

ஓயிலாட்டம்

ஓயிலாட்டம் என்பது ஒரே நிறத் துணியைத் தலையில் கட்டிக்கொண்டு கையில் ஒரே நிறத்திலான துண்டு ஒன்றை வைத்து இசைக்கேற்ப வீசி ஆடும் அழகான குழு ஆட்டமாகும். அழகு, அலங்காரம், சாயல், ஓய்யாரம் எனப் பல பொருள் தாங்கி நிற்கும் ஓயில் என்ற வார்த்தையே இவ் ஆட்டத்தின் பெயராகியுள்ளது. ஓயில்கும்மி, இராமாயண்கும்மி என்ற பெயர்களில் இது அழைக்கப்படுகின்றது. பெண்கள் ஆடும் வட்டக் கும்மியிலிருந்து ஓயில்கும்மி வேறுபட்டதாகும். இது முற்றிலும் ஆண்கள் சார்ந்த கலை. ஆண்மையின் கம்பீரத்தை உணர்த்தும் இந்தக் கலையாட்டத்தினைப் பெண்கள் கலந்து கொண்டு ஆடுவதில்லை. இந்த ஆட்ட அடவுகள், ஆண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் தன்மை கொண்டவை ஆகும். பத்து முதல் பன்னிரண்டு பேர் கொண்ட இந்த ஆட்டத்தில், எதிரெதிர் திசையிலோ அல்லது நேர்த்திசையிலோ நின்று கொண்டு ஆடுவார்கள். சிறகை விரித்தால் மயிலாட்டம், சேர்ந்து குதித்தால் ஓயிலாட்டம் என்று இக்கலையின் தன்மை வர்ணிக்கப்படுகிறது. ஓயில் என்னும் சொல்லுக்கு ஓய்யாலும், அழகு, அலங்காரம் போன்ற பொருள்கள் உண்டு. ஓய்யாலும் என்ற சொல்

கம்பீரம், எடுப்பு போன்ற பொருள்களைத் தரும். ஆண்கள் மட்டுமே ஆடும் ஆட்டமாக ஓயிலாட்டம் இருப்பதால் கம்பீரமும் எடுப்பும் மிக்க ஆட்டம் என்று ஓயிலாட்டத்திற்குப் பொருளமைதி காணலாம்.

பெரும்பாலும் இராமாயணக்கதைகளே பாடல்களாகப் பாடப்படுகின்றன. இது தவிர பவளக்கொடிகதை, மதுரைவீரன் கதை, முருகன் கதை, சிறுத்தொண்டர் கதை, வள்ளி திருமணக் கதைகளையும் பாடி ஆடுவதுண்டு. ரெட்டியார் மற்றும் முக்குலத்தைச் சேர்ந்த சில இனத்தினர், இக்கலையை மரபு ரீதியாக நிகழ்த்தினர். இப்போது தலித்துகள் உள்ளிட்ட பிற இனத்தினரும் இக்கலையாடலில் ஈடுபடுகின்றனர். மரபுசார்ந்து இயங்கிய பலர் கிறித்தவ மதத்துக்கு மாறியதன் விளைவாக, கிறிஸ்தவ ஆலயங்களிலும் அண்மைக்காலமாக இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் பைபிள் கதைகளைப் பாடி ஆடுகின்றனர்.

இராமநாதபுரமும், சிவகங்கை, விருதுநகர் மாவட்ட மக்கள் வேளாண்மை மற்றும் குடிநீருக்குப் பெரும்பாலும் மழையையே நம்பி வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மழை வேண்டி அம்மன் கோயில்களில் முனைப்பாரி அல்லது முளை கொட்டுத் திருநாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். அத்தருணத்தில் வழிபாட்டின் ஒரு அங்கமாக ஓயிலாட்டம் ஆடப்படுகிறது.

இக்கலை கோயில் திருவிழாவின் போதும் கும்பாபிஷேக நிகழ்வின் போதும் பொது நிகழ்ச்சிகளின் போதும் முன்னோர்களையும் ஊர்த் தெய்வங்களையும் வழிபடும் போதும் அம்மன் கோயில் விழாக்களிலும் விநாயகர் கோயில், கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவக் கோயில்களிலும் இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஓயிலாட்டத்தில் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைச் சார்ந்த முக்குலத்தோர் குறிப்பாக மறவர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அதிகமாக ஈடுபடுகின்றனர். மதுரை மாவட்டத்தில் மலை வேடர், நாயக்கர், வலையர், மூப்பனார், பள்ளர், நாடார், ஆசாரி, சேர்வை ஆகிய சமூகத்தவரிடையே இக்கலை காணப்படுகிறது. இராமநாதபுரம், சிவகங்கை மாவட்டங்களே ஓயிலாட்டத்திற்கான மையப் பகுதி எனலாம். இந்த நிகழ்த்துக் கலை எவ்வளவு காலமாக மக்களிடையே நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது என்பது குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் எதுவும் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஓயிலாட்டத்தைக் கற்பவர்கள் அண்ணாவி அல்லது வாத்தியார் ஒருவரின் மேற்பார்வையில் இவ்வாட்டத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். கற்றுக்கொள்ளும் காலம் ஆடுவோரின் ஆர்வம், திறமையைப் பொறுத்து அமைகிறது. எனினும் சுமார் மூன்று மாதம் பயிற்சிக்கான கால அளவாக அமைகிறது. ஒருவர் அண்ணாவியாக மாற வேண்டுமானால் நல்ல முறையில் ஆடுகின்ற திறமையைப் பெற்றிருப்பதோடு பாடுகின்ற திறமை உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இந்த ஆட்டத்தின் போது வாய்மொழியாக வழங்கி வரும் பாடல்களையே கூடுதலாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். தாங்கள்

கற்றுக்கொள்ளும் பாடல்களை ஒயிலுக்கு ஏற்ப பாடும் திறமை ஒயிலாட்டத்தில் ஈடுபடுவோருக்கு இருக்கிறது. ஒயிலாட்டக்காரர்கள் தங்கள் ஊர்க்கோயில் விழாக்களில் ஆடுவதோடு விரும்பி அழைத்தால் வேறு ஊர்க் கோயில் விழாக்களிலும் சென்று ஆடுகின்றனர். ஆடுபவர்களின் போக்குவரத்துச் செலவு மற்றும் உணவுச் செலவுகளை அழைப்பவர்கள் அளிக்கின்றனர். ஊதியமாக எதையும் பெறுவதில்லை. இக்காலத்தில் தொழில்முறைக் குழுக்கள் பல தோற்றம் பெற்று வருகின்றன. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, திண்டுக்கல், கோயம்புத்தூர் மாவட்ட கோவில் விழாக்களில் இப்போதும் அவ்வப்போது ஒயிலாட்டம் நிகழ்ந்து வருகின்றது. பெரும்பாலும் இராமாயணக்கதைகளே பாடல்களாகப் பாடப்படுகின்றன. இது தவிர பவளக்கொடி கதை, மதுரைவீரன் கதை, முருகன் கதை, சிறுத்தொண்டர் கதை, வள்ளி திருமணக் கதைகளையும் பாடி ஆடுவதுண்டு. ரெட்டியார் மற்றும் முக்குலத்தைச் சேர்ந்த சில இனத்தினர், இக்கலையை மரபு ரீதியாக நிகழ்த்தினர். இப்போது தலித்துகள் உள்ளிட்ட பிற இனத்தினரும் இக்கலையாடலில் ஈடுபடுகின்றனர். மரபுசார்ந்து இயங்கிய பலர் கிறித்தவ மதத்துக்கு மாறியதன் விளைவாக, கிறிஸ்தவ ஆலயங்களிலும் அண்மைக்காலமாக இக்கலை நிகழ்த்தப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் பைபிள் கதைகளைப் பாடி ஆடுகின்றனர். மதுரை குருநாதப்பிள்ளை, வாசகம் பிள்ளை ஆகியோர் இக்கலையில் குறிப்பிடத்தக்க கலைஞர்களாவார்கள்.

இசைக்கருவிகள்

பாணைத்தாளம், தவில், சிங்கி, டோலக் போன்ற இசைக்கருவிகளை இந்த ஆட்டத்தில் பயன்படுத்துவதுண்டு. பாணைத்தாளம் என்பது, குடத்தில் மாட்டுத்தோலைக் கட்டி இசைக்கப்படும் வல்லிசைக் கருவியாகும். பறைக்குப் பதிலாக இந்தக் கருவியை இசைக்கிறார்கள். இவைகளோடு கலைஞர்கள் காலில் அணிந்திருக்கும் சலங்கை இன்னுமொரு கருவியாக மாறி அடவுக்கேற்ப இசைக்கும். இந்த இசைக்கருவிகளைக் கட்டுப்படுத்தி வகைப்படுத்துவதே சிங்கி என்ற இசைக்கருவியின் வேலை. பாடலும், ஆடலும் நிறைந்த இக்கலையில், பாடத்தெரிந்தவருக்கு ஆடத்தெரிந்திருக்கத் தேவையில்லை. பாடலுக்குத் தகுந்தவாறு அடவு வைத்து ஆடற்கலைஞர்கள் ஆடுவார்கள்.

இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, விருதுநகர் மாவட்டப் பகுதிகளில் ஒயிலாட்டத்தின் போது தவில் மற்றும் மிருதங்கம் பயன்படுத்துகின்றனர். திருநெல்வேலிப் பகுதியில் குடமுழுவோடு, கேசியோ என்னும் மேனாட்டு இசைக் கருவியும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அனைத்துப் பகுதிகளிலும் ஒயிலாட்டத்தின் போது வெண்கலத்தாலான தாளம் பயன்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

ஓப்பனை

கால்களில் சலங்கை கட்டிக்கொண்டு, வலது கையில் ஒரே வண்ணத்திலான கைக்குட்டை பிடித்திருப்பதும், தலையில் ஒரே வண்ணத்தில் துணிகளைக் கட்டியிருப்பதும் அவசியம். ஒயிலாட்டத்திற்கென்று தனித்த ஓப்பனை முறைகள் உள்ளன. ஒழுங்காகத் தலை வாரியிருப்பார்கள்.

பெரும்பாலும் கையில் பிடித்திருக்கும் துணி சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கும். தலைமையாளர் மட்டும் பச்சை நிறத்தில் துணியைப் பிடித்திருப்பார். வெள்ளை வேட்டியை தார் பாய்ச்சி போன்று கட்டிக்கொள்வதும் மரபாகும். ஒயிலாட்டம் ஆடுபவர்கள் வேட்டியைக் கீழ்ப்பாய்ச்சிக் கட்டிக் கொண்டு மேலே வெள்ளைச் சட்டை அணிந்து இரண்டு அல்லது மூன்று வண்ணங்களாலமைந்த துணியால் தலைப் பாகைக் கட்டி வலக்கையில் வண்ணக் கைக் குட்டையைப் பிடித்திருப்பார்கள். கோயில் சடங்குகளில் ஆடும் ஆட்டக்காரர்கள் சட்டை அணியாமல் விபூதி, சந்தனம் பூசி மாலை அணிந்திருப்பார்கள்.

ஆடல்முறை

தொடக்கத்தில் கை கூப்பி, ஒரு காலை மட்டும் தட்டி கடவுள் வணக்கம் செய்து, அடுத்து தரையைத் தொட்டு அவை வணக்கம் செய்து விட்டு அடவுகளைத் தொடங்குவர். இடையிடையே களைப்பைப் போக்கிக் கொள்ள, பாடல் பாடும் அண்ணாவி விசிலடித்து ஆட்டத்தை நிறுத்திக் கொள்வார். பெரும்பாலும் ஒயிலாட்டக்குழுவின் தலைவரோ அல்லது வாத்தியாரோ தான் அண்ணாவியாக செயல்படுவார். கடைசிப்பாடலுக்கு முன்னர் வாத்தியார் பார்வையாளர்களுக்கு நன்றி சொல்வார். கடைசி அடவு முடிந்ததும் அனைத்துக் கலைஞர்களும் பூமியைத் தொட்டு வணங்கிவிட்டு நிகழ்ச்சியை நிறைவு செய்வார்கள்.

ஒயிலாட்டத்தில் உணர்ச்சிக்கு ஏற்ப பாட்டின் சந்தமும் சந்தத்திற்கு ஏற்ப ஆட்டத்தின் இசையும் மாறி மாறி மனதை ஈர்க்கும். இதில் கம்பீரத்துடன் ஆடுதல் என்பது தனிச்சிறப்புடையது. இவ்வாட்டத்தில் பங்கேற்போர் எண்ணிக்கை இடத்துக்கு இடம் அல்லது ஆடப்படும் சூழலுக்கேற்ப மாறுபடுகிறது. ஒயிலாட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் ஆட்டக்காரர்களுக்கு வயது வரையறை இல்லை. ஒரு குழுவில் வெவ்வேறு வயதினர் இடம்பெறுவதுண்டு. சில குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லும் போது ஒத்த வயதினர் ஆடுகின்றனர். இவ்வாட்டத்தில் பங்கேற்பவர்கள் அனைவரும் கச்சம் அல்லது மணிச் சலங்கையை அணிந்திருக்க வேண்டும். கூடுதலான மணிகளைக் கொண்ட கச்சத்தைக் கட்டிக் கொண்டு நீண்ட நேரம் ஆடுபவர் சிறப்பு மிக்க ஆட்டக்காரராகக் கருதப்படுவார். ஆடுபவர்கள் ஒரு வரிசையாகவோ இரு வரிசையாகவோ நேர்வரிசையில் நிற்பர். அண்ணாவி அல்லது வாத்தியார் வரிசைக்கு முன்னால் நின்று ஆட அவருடைய வழிகாட்டுதலுடன் ஏனையோர் ஆடுவர். ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோரும் முன்னால் நின்று ஆடுவதுண்டு. இவ்வாட்டத்தில் பாடல் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றது. அண்ணாவி முன் பாட்டைப் பாட ஏனைய ஆட்டக்காரர்கள் குழுவாகப் பிற்பாட்டுப்பாடுவர். இந்தப் பாடல்கள் மந்த கதியில் தொடங்கப் பெற்றுத் துரித கதியில் சென்று அதி துரித கதியில் முடியும்.

ஒயிலாட்ட இலக்கணம்

ஆட்டத்தின் வேகத்தைத் தீர்மானிக்க ஆட்ட இலக்கணங்களும் உண்டு. ஆட்டத்தின் வேகத்தைப் பொறுத்து தக்கு, காலம் என்றும் அடவுகளின் வேகத்தைப் பொறுத்து அடி, சாரி, தட்டு என்றும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். தக்கு என்பது மெதுவான ஆட்டத்திற்கான இலக்கணம். வேகமான

அடவுகளுக்கு காலம் என்று பெயர். வேகமான அடவுகள் முதலாம் காலத்தில் தொடங்கி மூன்றாம் காலத்தில் நிறைவுறும். வாத்தியார் பாடலைப்பாட, குழுவினர் அதே வரிகளைப் பாடி ஆடுவார்கள். மெதுவாகத் தொடங்கும் அடவுகள் மெல்ல, மெல்ல உச்சம் பெறும். தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை கலைஞர்களின் அடவுகள் கம்பீரம் குறையாமல் இருக்கும். ஆட்டத்தின் எந்தத் தருணத்திலும் கலைஞர்களின் கழுத்துக்கு கீழேயும் இடுப்புக்கு மேலேயும் உள்ள உடல்பகுதிகள் வளையக்கூடாது. ஒயிலாட்டம் ஆடும்போது காலில் கட்டிய சலங்கை "கெம்பீரிக்க வேண்டும்" என்பது நியதி.

“ஆளோடு ஆளு உரசாமல் உங்கள் ஆளிலே ஒரு முழும் தள்ளி நின்று

காலோடு காலு உரசாமல் உங்கள் கைபிடித்துணி தவறாமல்

மேலோடு மேலு உரசாமல் உங்கள் வேருவை தண்ணி சிதறாமல்...”

என்று நீளும் பாடல் ஒயிலாட்டத்தின் இலக்கணங்களை வரையறுக்கிறது.

முடிவுரை

பழமை மறந்து புதுமை நோக்கி பயணிக்கும் இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் கலைகளை மீட்டெடுப்போம். இவ்வாறாக ஒயிலாட்டமானது வெறுமனே ஒரு நிகழ்த்துக்கலையாக மட்டுமல்லாது அது ஒரு பெரிய பண்பாட்டின் அடையாளமாகவும் திகழ்கின்றது. எல்லா பெயர்களுக்குப் பின்னாலும் இப்படியான ஒரு பண்பாட்டுக் கூறு காணப்படுகிறது. அண்மைக்காலமாக இக்கலை மேடைகளில் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. செவ்வாய்க்கிரகத்தில் மனிதன் குடியேறும் அளவிற்கு நாகரிகம் முன்னேறிவிட்டாலும் வழி வழியாக நம் தமிழ் மக்களின் இரத்தத்தோடு கலந்துள்ள இந்த நாட்டுப்புற கலையம்சங்கள் மட்டுமே நம் உணர்வுகளை உயிர்ப்போடு வைத்திருக்கும். இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய இக்கலைவடிவமானது அவற்றின் பாரம்பரியம் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதும், அவற்றை இளைய சமுதாயத்திற்கு கொண்டு செல்வதும் நம் ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமையாக உள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இராமநாதன்.ஆறு, (1997) நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை
2. சக்திவேல்.சு, (2002) நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை
3. சடகோபன், (1960), தென் இந்தியக் கிராமிய நடனங்கள், சாம்ராஜ் பிரசுரம், சென்னை
4. சோமலெ, (1998) தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், சென்னை
5. தேவநேயப் பாவாணர்.ஞா, (1996), பண்டைத்தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், சென்னை

6. பெருமாள்.ஏ.ன், (1980) தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகள், சென்னை
7. முருகேசன்.கு, (1989), தமிழக நாட்டுப்புற ஆட்டக்கலைகள், தேவி பதிப்பகம், சென்னை

Referenes:

1. Ramanathan.Aru, (1997) *Folklore Studies*, Manivasagar Publishers, Chennai
2. Sakthivel.S, (2002) *Folklore Research*, Manivasagar Publishers, Chennai
3. Sadagopan, (1960), *South Indian Folk Dances*, Samraj Publication, Chennai
4. Somale, (1998) *The Traditions and Culture of the People of Tamil Nadu*, National Book Trust, Chennai
5. Devaneyya Pavanar.Gna, (1996), *Ancient Tamil Civilization and Culture*, Chennai
6. Perumal.A.N, (1980) *Folk Arts of Tamil Nadu*, Chennai
7. Murugesan.K, (1989), *Folk Dance Arts of Tamil Nadu*, Devi Publishers, Chennai

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஏப்ரல் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com